

fatte, at det ikke er en Ret, som Dommen giver ham. En saadan Retsfølelse, som vel er mindre rigtig, men som det dog altid er agtværdigt, at den er hos Fanger, den troer jeg, at man skal vel vogte sig for at krænke, og man skal saameget mere vogte sig derfor, som det ikke kan være af nogen stor Bigtighed for Administrationen at faae denne Bestemmelse sat igjennem. — Foruden de Grunde, som Lovudkastets Motiver indeholde, blev der af en æret Taler, Rigsdagsmanden for Kjøbenhavn's 5te Valgfreds (David) ved Sagens første Behandling fremført en anden Grund, som kunde anføres til Forsvar for § 3, og jeg vil troe, at det er deri, at den egenlige Kerne ligger; det er nemlig den, at det, naar denne Bestemmelse optoges i Loven, vilde blive langt lettere at forskaffe det fornødne Antal Haandlangere ved Dpførelsen af den nye Straffeanstalt ved Horsens; men jeg maa tilføie, at jeg troer, at det er en Grund, som just maa fraraade at stemme for § 3; thi for det Første troer jeg ikke, at det fra den oeconomiske Side betragtet vil være en synderlig billig Maade at skaffe sig Haandlangere paa, at henløbe Fanger til at arbejde ved Straffeanstalten ved Horsens; thi de maae dog undertastes det fornødne Dpshyn, og der maa træffes alle de andre Foranstaltninger, som ere en nødvendig Følge af, at det er Straffefanger, med hvilke der skal arbeides, og det er jo ofte nok fra Administrationens Side fremhævet, at alle smaa Straffeanstalter ere befoftelige og ikke tilstede Gjenførelsen af saadanne disciplinære Forholdsregler, som maae ansees ønskelige. Det forekommer mig nu, at Hensførelsen af et saadant Antal Fanger, som vel aldrig kan blive meget stort, ialfald ikke blive mere end 40 a 50 Fanger, som saaledes skulle henses for at anvendes til Haandlangerarbejde ved Straffeanstalten ved Horsens, jeg siger, det forekommer mig nu, at Hensførelsen af et saadant Antal Fanger maa ansees som en Etablering af en ny mindre Straffeanstalt. Jeg kan heller ikke engang tænke mig, hvorledes det vil være muligt, selv om § 3 bliver staaende, da med de andre Lovgivningsbestemmelser angaaende Straffeanstalterne og Fangerens Behandling at gennemføre en saadan Foranstaltning; thi der er fornylig

her i Thinget vedtaget en Lov angaaende den Straffeanstaltens Bestyrelse tilkommende Straffemyndighed. Den er vedtagen saaledes, som Regjeringen ønskede den, og, saavidt jeg erindrer, er den allerede vedtagen uforandret i det andet Thing, saa der jo er al Formodning for, at den snart vil udkomme som Lov, og ialfald indtil den udkommer, da gjælder den i alt Væsentligt dermed overensstemmende forelobige Lov; men denne Lov angaaende Straffemyndigheden for Straffeanstaltens Bestyrelse indrømmer egenlig kun Straffemyndighed for Straffeanstaltens Directeur og kun en meget betinget Straffemyndighed for Inspecturen. Naar man nu henses endeel Fanger, det være sig nu 50 eller nogle flere, til Haandlangerarbejde ved Straffeanstalten ved Horsens, saa kan jeg dog ikke tænke mig, at man saaledes vil organisere og lønne Inspecteur og Directeur med hele det øvrige Personale, der hører til en Straffeanstalt, og, dersom man ikke vil underkaste sig denne Omkostning, saa seer jeg sandelig ikke, hvorledes man vil kunne gennemføre Arbejdet der; thi disse Fanger vilde blive bekjendte med den ny udkomne Lov, og vilde altsaa vide, at de ikke kunne være undergivne nogen Straffemyndighed, der kan erøveres paa dem, for der var kommet en Directeur tilstede, og det vilde jo have sine store Banskeligheder, naar der ikke var nogen Directeur for Straffeanstalten, da at skaffe en saadan tilstede, og jeg kan ikke troe, at Administrationen vilde tænke paa, for de Fanger, som saaledes henses til dette Haandlangerarbejde ved Anstalten ved Horsens, igjennem en provisorisk Lov at indføre en anden Straffemyndighed end den, der er Bestyrelserne tillagt ved den nys omtalte Lov. Jeg troer derfor virkelig ikke, at Administrationen vil have den Nytte, som den har tilsigtet ved § 3; det vil være meget kort Tid, 3 a 4, høist 5 Aar, at der vil være Fanger af noget synderligt Antal i vore Straffeanstalter, med Hensyn til hvilke § 3 vil kunne komme til Anvendelse. Det vil først være om 3, 4 a 5 Aar, at der egentlig kan være Spørgsmaal om at anvende § 3, og, er der da Fanger tilstede, som det kunde være ønskeligt at behandle efter den, da vil det altid staae Administrationen frit for, naar de nye Straffe-